
Kölcsey Ferenc
Huszt

Hangos vers

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/huszt)

Bús düledékeiden, Husztnak romvára megállék;

Bús düledékeiden, Husztnak romvára megállék;
Csend vala, felleg alól szállt fel az éjjeli hold.
Szél kele most, mint sír szele kél; s a csarnok elontott
Oszlopi közt lebegő rémalak inte felém.
És mond: Honfi, mit ér epedő kebel e romok orrmán?
Régi kor árnya felé visszamerengni mit ér?
Messze jövendővel komolyan vess öszve jelenkort;
Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derűl!

Cseke, 1831. december 29.

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/huszt)